

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

Before Yeshua fed the five thousand, he blessed the bread and broke it. Were these sacramental gestures? Was He feeding them the Eucharist?

The Eucharist and the Five Thousand

Yeshua ordered all the people to sit down on the grass. Then He took the five loaves and the two fish in hand. The Master blessed and broke the bread before distributing it. Christian readers cannot help but see a foreshadowing of the Eucharist. He blessed the bread and he broke it. That sounds like the Christian sacrament. The New Testament even uses word *eucharisteo* (εὐχαριστέω) when it says, "He blessed the food" (Matthew 14:19).

A Jewish reading, however, implies no sacramental symbolism in these gestures. These are the normal actions of the Jewish head of the family sitting down to begin a meal: taking bread, pronouncing the blessings, breaking it, and distributing it. The common Jewish idiom "breaking bread" applies to every meal. The Greek word *eucharisteo* only means "to give thanks" and, in this story, it implies only the Jewish practice of pronouncing a blessing before eating. Christian tradition developed the sacramental meaning of the word a century later. In the Gospels, it refers to making a normal blessing before eating:

A man is forbidden from enjoying anything of this world without a blessing God for it, and if anyone enjoys anything of this world without a blessing, he misuses something holy ... since it says [in Psalm 24:1], "The earth is the LORD's, and all that it contains." (Talmud, b.*Berachot* 35a)

The New American Standard version of the Bible says, "Looking up toward heaven, He blessed the food" (Matthew 14:19), but according to Jewish tradition, a person does not bless the food before he eats, he blesses God who provided the food. The

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Voordat Yeshua de vijfduizend voedde, zegende hij het brood en brak het. Waren dit sacramentele gebaren? Gaf hij hen de Eucharistie?

De Eucharistie en de Vijf Duizend

Yeshua beval alle mensen te gaan zitten op het gras. Toen nam hij de vijf broden en de twee vissen in de hand. De Meester zegende en brak het brood vóór het uit te delen. Christelijke lezers kunnen er niet aan doen, maar zien daarin een voorafschaduw van de Eucharistie. Hij zegende het brood en hij brak het. Dat klinkt als het christelijke sacrament. Het Nieuwe Testament gebruikt zelfs het woord *eucharisteo* (εὐχαριστέω) wanneer het stelt: "Hij zegende het voedsel" (Mattheüs 14:19).

Een Joodse lezing legt echter geen sacramentele symboliek in deze gebaren. Dit zijn de normale acties van het joodse hoofd van de familie die neerzit om met een maaltijd te beginnen: het nemen van brood, het uitspreken van de zegen, het breken en het uitdelen. De gebruikelijke Joodse zegswijze "brood breken" heeft betrekking op elke maaltijd. Het Griekse woord *eucharisteo* betekent alleen maar "danken", en in dit verhaal houdt het alleen de Joodse praktijk in van het uitspreken van een zegen vóór het eten. De christelijke traditie ontwikkelde een eeuw later de sacramentele betekenis van het woord. In de evangeliën verwijst het naar het brengen van een gewone zegening vóór het eten:

Het is een mens verboden van iets van deze wereld te genieten zonder God ervoor te zegenen, en als iemand iets van deze wereld geniet zonder een zegen, misbruikt hij iets heiligs ... omdat er staat [in Psalm 24:1], "De aarde is des HEEREN, en alles wat zij bevat." (Talmoed, b.*Berachot* 35a)

De Nieuwe Amerikaanse Standard versie van de Bijbel (NASV) zegt: "Omhoog kijkend naar de hemel, zegende Hij het eten" (Mattheüs 14:19), maar volgens de joodse traditie, zegent men niet het voedsel voordat men het eet, men zegent God die het eten

King James Version of Matthew 14 more accurately translates: "Looking up to heaven, He blessed." A Jewish writer, writing to a Jewish readership, need say no more. Judaism even provides the wording for the blessing before eating bread: "Blessed are you, LORD our God, king of the universe, who brings forth bread from the earth."

When we read the story from a Jewish perspective, the sacramental imagery vanishes, and in its place, we see normal Jewish liturgical tradition at work. By blessing God before breaking and eating bread, Yeshua kept a distinctly Jewish tradition according to rabbinic convention. The Torah commands us to bless God after we have eaten, but at no point does it command us to bless God before we eat. The blessing before the meal is a "tradition of men." After a person has eaten and is satisfied, he then offers another prayer of thanksgiving called the blessing after meals to fulfill the biblical commandment that says, "When you have eaten and are satisfied, you shall bless the LORD your God for the good land he has given you" (Deuteronomy 8:10). The story of the feeding of the five thousand alludes to this passage when it says, "They all ate and were satisfied" (Matthew 14:20), indicating that, after they had eaten, they offered the thanksgiving prayer. That's the Jewish way—to thank God for the food before eating and after eating.

gaf. De King James Versie van Mattheüs 14 vertaalt nauwkeuriger: "Kijkend naar de hemel, zegende Hij." Een Joodse schrijver, die voor een joods lezerspubliek schrijft, hoeft verder niets te zeggen. Het Jodendom geeft zelfs de formulering van de zegen vóór het eten van brood: "Zalig zijt gij, HERE onze God, Koning van het heelal, die brood voortbrengt uit de aarde."

Als we het verhaal vanuit een Joods perspectief lezen, verdwijnt de sacramentele beeldspraak, en in plaats daarvan zien we de praktijk van een normale Joodse liturgische traditie. Door God te zegenen vóór het breken en eten van brood, hield Yeshua zich aan een duidelijk Joodse traditie volgens rabbijns gebruik. De Tora gebiedt ons om God te zegenen nadat we hebben gegeten, maar nergens gebiedt die ons God te zegenen voordat we eten. De zegen voor de maaltijd is een "traditie van mensen." Nadat iemand gegeten heeft en verzadigd is, biedt hij nog een dankgebed, 'de zegen na de maaltijd' genaamd, aan om het Bijbelse gebod te vervullen dat zegt, "Als gij hebt gegeten en verzadigd bent, zult gij de HERE, uw God zegenen voor het goede land dat hij u gegeven heeft" (Deuteronomium 8:10). Het verhaal van het voeden van de vijfduizend zinspeelt op deze passage wanneer er staat: "Zij aten en werden verzadigd" (Mattheüs 14:20), wat aangeeft dat, nadat ze gegeten hadden, zij het dankgebed aanboden. Dat is de Joodse manier, om God te danken voor het voedsel, vóór het eten en na het eten.

